

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1923 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gäva.
(1:a avd.)

I en den 16 mars 1923 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 143, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fögade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gäva.

Häri genom förordnas, att 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gäva skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

19 §.

Klass IV. För andel — — — — — danärv.

Andelsbelopp kronor	Procenttal	Skattebelopp kronor	Ökning för varje fullt 100-tal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna andelsbeloppen, kronor
4,000	6.25	250	12.50
5,000	7.50	375	14.50
10,000	11.00	1,100	15.50

För andel — — — — — varje fulla 100 kronor.

47 §.

1 mom. A. Uppgå — — — — provning.

B. Skall — — — — inbetalningar. Utgår skatten enligt klass I i tariffen, äger Konungen, då synnerliga skäl därtill äro, medgiva anstånd, som nu sagts, med skattens erläggande.

48 §.

2 mom. Avlider — — — — icke förfallit till betalning vid dödstillfallet; dock må ej i fall, då Konungen jämlikt 47 § 1 mom. B medgivit anstånd, detta medföra rätt till eftergift av skatt till högre belopp än som skulle hava eftergivits, därest anstånd beviljats under allenast fem år. Därest — — — — förmån.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1923; skolande därvid iakttagas, dels att bestämmelserna i 19 § av förordningen skola äga tillämpning vid beräkning av arvsskatt och skatt för gåva i alla fall, där skatten erlägges efter nämnda dag, även om skattskyldighet tidigare inträtt, dels ock att vad i 47 § 1 mom. B stadgas om rätt för Konungen att i visst fall medgiva anstånd med erläggande av skatt skall äga tillämpning jämväl i sådana fall, där anstånd för viss tid jämlikt äldre bestämmelser före förordningens ikraftträdande redan beviljats eller eljest skattskyldighet dessförinnan inträtt.

Utskottet.
Propositionen.

Den föreslagna ändringen av 19 § i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva avser rättelse av en i skattetariffen uppmärksamrad oegentlighet, bestående däri att enligt klass IV skatten, som för ett andelsbelopp av 9,900 kronor utgör 987 kronor 50 öre, vid en ökning av andelsbeloppet med 100 kronor till 10,000 kronor stiger till 1,100 kronor eller med icke mindre än 112 kronor 50 öre.

I 47 § av arvsskatteförordningen förekomma bestämmelser om anstånd med skattens erläggande. Enligt 1 mom. B gäller, att, där skatt skall utgå för nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån och avsevärd svårighet prövas föreligga att genast erlägga skattebeloppet eller där skatt skall utgå för fideikommissegendom, skattskyldig skall äga rätt att betala skatten genom högst fem lika årliga avbetal-

ningar, ävensom att, där skatten utgår enligt klass II, klass III eller klass IV i tariffen, anståndet må kunna utsträckas till högst tio årliga inbetalningar. Den i förevarande proposition föreslagna ändringen i 47 § avser att bereda möjlighet att erhålla anstånd under tio år även i sådana fall, då skatten utgår enligt klass I.

I 48 § 2 mom. stadgas, bland annat, att där fideikommissinnehavare, vilken är skattskyldig enligt klass I i tariffen, avlider inom två år från det han fideikommisset tillträtt, eftergives vad av skatten icke förfallit till betalning vid dödstillfället. För detta fall har ansetts böra föreskrivas, att utsträckt betalningsanstånd icke skall medföra rätt till eftergift av skatt till högre belopp än vad som varit medgivet, om anstånd beviljats under allenast fem år.

Beträffande de för berörda ändringsförslag anförda skälen får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det föreliggande förslaget och får förty hemställa,

*Utskottets
yttrande.*

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 143, antaga ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 19 §, 47 § 1 mom. och 48 § 2 mom. i förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Stockholm den 12 april 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, friherre *Fleming*, *Gustaf Nilsson*, *Antonsson*, *Rosén*, *Wigforss*, *Rune*, *Wohlin*, *Björnsson*, *Boman*, *Bärg* i Katrineholm, *Jönsson* i Boa, *Johansson* i Kullersta, *Lithander*, *Sköld*, *Johan Bergman*, *Bengtsson* i Kullen, *Lövgren* i Nyborg, *Jönsson* i Fridhill och *Olsson* i Golvvasta.
